

NS-Nieuwsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Onbekende helden van het blanke ras

Deel 4

William Joyce

Het kan soms nodig zijn voor een ware en vitale voorvechter van een nobele zaak om te verschijnen als een verrader van de mensen die hij met zijn leven dient."

Rudolf Hess, 1949

Op de 46ste verjaardag van zijn dood leeft William Joyce opnieuw in de harten van elke nationaalsocialist over de hele wereld. Het lijkt daarom passend dat we zijn verhaal en zijn welsprekende woorden in herinnering brengen aan het begin van een nieuw jaar voor lezers die niet bekend zijn met

William Joyce

de ongeëvenaarde moed van een 20e-eeuwse held in de zuiverste zin van die titel.

William Joyce werd geboren uit een Ulster vader en een Engelse moeder op 24 april 1906 in New York City. Toen de jongen drie jaar oud was, verhuisde het gezin naar Noord-Ierland en later, tijdens zijn tienerjaren, naar Engeland. Daar nam hij dienst in het Britse leger, werd eervol ontslagen en studeerde aan de Battersea Polytechnic en vervolgens aan het Birbeck College van de Universiteit van Londen, waar hij een First Class Honours won bij zijn eindexamen. Hij werkte aan zijn Ph.D. en verdiende de kost als docent, toen zijn groeiende politieke bewustzijn hem aantrok tot een van de eerste fascistische organisaties in Groot-Brittannië. Nu in zijn vroege twintiger jaren, zou Joyce's fysieke verschijning ongewijzigd blijven voor de rest van zijn leven. Klein van gestalte, maar stevig, zijn knappe gezicht droeg meestal een uitdrukking van vreugdevolle zelfbeheersing, terwijl zijn mond en kin suggereerde een ontombare wil. Maar zijn ogen straalden van nieuwsgierigheid, intelligentie en vriendelijkheid. Hij trouwde met een mooie vrouw, Margaret Cairns, die zijn ideologische overtuigingen deelde en hem, ondanks een moeilijke periode tijdens de Tweede Wereldoorlog, trouw bleef tot het einde en daarna.

Joyce de redenaar

William Joyce had een fotografisch geheugen. In tegenstelling tot andere mannen die zo begiftigd waren, was hij echter ook begiftigd met een prachtige, dramatische flair die ervoor zorgde dat zijn overvloedige informatie tot leven kwam voor zijn luisteraars. Een goede vriend herinnerde zich hem als volgt: *Hij hield geen dossiers, dagboeken of notities bij, maar hij kon zonder aarzelen een volledig verslag geven van bijna alles wat hem ooit was overkomen. Met tussenpozen van jaren herhaalde hij hetzelfde verhaal zonder de minste variatie. Hij kon, altijd precies, elk gedicht citeren dat hij ooit met aandacht had gelezen en zelfs opmerkelijke stukken uit de pers."*

Zelfs Joyce's modem, onsympathieke biograaf schrijft over hem: *Naast zijn kennis van het Duits sprak hij Frans redelijk goed en had wat Italiaans. Hij was niet alleen gi/ied in de wiskunde, maar hij had een flair voor het onderwijs, en hij las veel in de geschiedenis, filosofie, theologie, psychologie, theoretische natuurkunde en scheikunde, economie, recht, geneeskunde, anatomie en fysiologie. Toen hij in 1936 tijdens het schaatsen zijn sleutelbeen brak, gebruikte hij zijn kennis van de anatomie om het zelf te zetten en hield het op zijn plaats met de juiste banden.*

Zowel vrienden als vijanden *beschouwden hem* als een genie. William Joyce was het levende bewijs dat ons Idee de beste elementen van het Witte Ras aantrok.

Zijn liefde voor Groot-Brittannië werd alleen overtroffen door zijn grotere liefde voor dat ras. Als krachtig gemotiveerde woordvoerder en no-nonsense organisator werd hij al snel een leidende figuur in de *Britse Unie van Fascisten en Nationaal Socialisten* van Oswald Mosley. Een tijdgenoot beschreef hem als een *briljant schrijver, spreker en exponent van beleid, die honderden bijeenkomsten heeft toegesproken, altijd op zijn best, altijd de ijzeren geest van het fascisme onthullend in zijn weigering om geïntimideerd te worden door gewelddadige oppositie.*" Een ontevreden parlamentslid van Labour was niet minder onder de indruk: *Ik ontmoette hem voor het eerst in 1933 op een grote en drukke bijeenkomst in Paddington Baths. Ik had een paar jaar eerder uit afkeer de politieke lift verlaten en omdat ik erg onder de indruk was van het fascistische geloof, had een vriend van me me aangespoord om lid te worden van de Mosley-organisatie. Ik vroeg wie ze hadden om naast Mosley te leiden, en werd meegenomen naar Joyces bijeenkomst cis een antwoord op deze vraag. Ik heb al deze mannen gehoord die tot onze grootste sprekers worden gerekend. Binnen tien minuten toen deze 28-jarige jongeman het podium betrad, wist ik dat hier een van de twaalf beste redenaars van het land stond. Dat grote publiek verzameld om te luisteren naar een spreker vrij onbekend in de politieke wereld en het enthousiasme gemaakt was een eye-opener voor mij, en zou zijn geweest voor de meeste van de Westminster ruggen met wie ik eerder had geassocieerd openbare invloed.*"Joyce was zonder twijfel een van de meest ontroerende sprekers in de Engelse taal en niet te vergelijken met het vaak beschonken gemompel van Winston Churchill. Zijn stijl was aantrekkelijk omdat hij direct en beknopt was, zoals blijkt uit dit toespraakfragment uit 1936: *Als je van je land houdt, ben je nationaal. Als je van haar volk houdt, ben je socialist. Wees een Nationaal Socialist! "*

Zijn vloeiende, dramatische toespraken zouden met recht vergeleken kunnen worden met die van Dr. Josef Goebbels, en Joyce zou trots zijn geweest op de vergelijking,"schrijft zijn moderne biograaf. "In tegenstelling tot een politicus die stemmen werft, vleide hij zijn publiek niet. Hij schold, dreigde en waarschuwde en riep op tot hard werken, discipline en nationale zuivering. Hij drong erop aan dat Groot-Brittannië Hitlers vriendschap moest koesteren en zo de machtigste natie op het vasteland als bondgenoot tegen de communistische dreiging moest verwerven, hij was zowel de realistische militaire commentator als de gepassioneerde evangelist. "

De triomf en crisis van het Britse fascisme

In 1936 was de British Union uitgegroeid tot de meest dynamische politieke kracht in het Rijk, met tienduizenden volgelingen in honderden mas-rallies en wildvuur steun verspreiden onder miljoenen mede-Britten ontgoocheld door de sociale mislukkingen en holle beloften van de democratie in de Depressie. De Black-shirts verdedigden zich met succes tegen de meestal in aantal overtreffende en slinkse aanvallen van hun marxistische vijanden en Joyce zat midden in de strijd met knuppels en vuisten. In een bijna-dodelijke ontmoeting viel een Jood hem aan met een straight-razor dat een blijvend litteken op zijn rechterwang achterliet. Ondanks dit soort gangsterverzet namen de Britse fascistten strikte gehoorzaamheid aan de Engelse wet op als onderdeel van hun programma, omdat ze stonden voor beschaving tegen chaos. Ondanks hun conformiteit met de wet en de volledig defensieve houding van hun Stormtroopers, voerde de regering op Nieuwjaarsdag 1937 een "Public Order Bill" in. Het verbood het dragen van "politieke uniformen", verbood bewakers bij bijeenkomsten, gaf de politie de bevoegdheid om legale demonstraties naar eigen goeddunken te beëindigen en verbood zelfs wat de autoriteiten als "beledigend taalgebruik" zouden beschouwen (d.w.z. de waarheid over de Joden). Zoals Cole schrijft, was de Public Order Bill ogenschijnlijk *van toepassing op alle politieke organisaties, maar het raakte vooral, zoals de bedoeling was, de fascistten.* In werkelijkheid werd de discretionaire aard van het wetsvoorstel alleen gebruikt tegen de Zwarthemden. Geen enkele communist of parlementaire hacker had iets te vrezen van de op maat gemaakte wet. Door haar toevlucht te nemen tot openlijke, eenzijdige tirannie, ontmaskerde de democratie zichzelf als de fraude en hypocrisie die het werkelijk is.

Toch had de wanhopige maatregel een desastreus effect op de Britse Unie. De Zwarthemden zagen dat het rechtssysteem dat ze sinds hun oprichting in stand hadden gehouden hen in feite zelf had verboden. Geconfronteerd met het enige alternatief: ondergronds gaan of ophouden te bestaan, probeerden ze een middenweg te vinden. Als gevolg daarvan viel hun beweging uiteen. De Britse Unie bezweek onder de toenemende economische druk als gevolg van een kostbare, vergeefse poging om de beweging weer legaal te maken en ontsloeg William Joyce van zijn functie in de beweging, samen met vier vijfde van de werknemers en het personeel van de organisatie. Onverschrokken richtte hij de Nationaal Socialistische Liga op. Uniformen waren natuurlijk illegaal. *"Joyce bleef echter in zijn regenjas en sjaal de indruk wekken nog steeds in uniform te zijn,"* schrijft Cole.

Uit angst voor de Public Order Bill weigerden eigenaars van vergaderzalen hem hun etablissementen te verhuren. De N.S.L. nam haar toevlucht tot buitenbijeekomsten en kreeg te maken met dezelfde fysieke mishandeling als voorheen. Maar zonder geüniformeerde zwarthemden om de sprekers te verdedigen, verliepen de bijeenkomsten grotendeels wanordelijk, zonder dank aan de politie, die meestal toestond dat er een handgemeen ontstond en alleen overging tot arrestatie van de nationaalsocialisten, als deze hun tegenstanders te pakken kregen. Dezelfde oneervolle tactieken van het Jodensysteem zouden dertig en veertig jaar later worden gebruikt tegen White Power-activiteiten in Amerika.

Het hoofdkwartier van de N.S.L. was gevestigd op 190 Vaux-hall Bridge Road, niet ver van Victoria Station. Maar Joyce kon er niet lang van genieten. Hij en zijn naaste kameraden werden beschuldigd van mishandeling omdat ze zich verdedigden en het werd duidelijk dat het systeem erop uit was om ze allemaal achter de tralies te krijgen. Onder deze verslechterende omstandigheden moest de N.S.L. alles doen om te overleven. Maar wat haar volgelingen aan geld misten, maakten ze meer dan goed door het fanatisme van haar leiders en de kracht van haar ideologie. De financiële bijdragen stegen aan het eind van de jaren '30, samen met het aantal aanhangers. Aan de vooravond van de oorlog tegen Adolf Hitler hielden de Britse nationaalsocialisten stand tegen de verwachtingen in en breidden zelfs hun steun uit. Maar de N.S.L. stond op het punt overweldigd te worden door historische gebeurtenissen.

De geboorte van "Lord Haw Haw"

Een telefoontje van een kameraad in het parlement tipte Joyce dat zijn arrestatie onder de Emergency Powers Act slechts enkele dagen van hem verwijderd was. Hij had geen wet overtreden. De regering wilde hem alleen maar voor de duur van de oorlog opsluiten vanwege zijn standpunten. Tijdens een geïmproviseerde vergadering van een paar kameraden van de N.S.L. stemden de leden ervoor om Joyce het geld van de organisatie te overhandigen voor zijn ontsnapping. De volgende dag arriveerden hij en Margaret in een bedrieglijk kalm Berlijn, vierentwintig uur voor de Britse oorlogsverklaring aan het nationaalsocialistische Duitsland.

Zonder echte persoonlijke contacten in een vreemd land en met slinkende financiën leek hun situatie uitzichtloos, totdat William een week na hun aankomst werd aangenomen als radio-omroeper voor uitzendingen in de Engelssprekende wereld. Hij was vrijwel onbekend bij de Duitse autoriteiten in die tijd, maar ze

waren onder de indruk van zijn welsprekendheid en de goed geschreven kopij die hij componeerde. Niet lang na de oorlog. "Lord Haw Haw" (een denigrerende term die hem was toegewezen door het Londense propagandaministerie van Informatie) een van de belangrijkste beroemdheden van de internationale radio geworden. Uit een geheim onderzoek van de B.B.C. voor de regering bleek dat Joyce in 1941 alleen al in Groot-Brittannië een luisterpubliek van 24 miljoen mensen had. Het vertrouwelijke rapport concludeerde: *Het gevoel groeit dat veel van zijn opmerkingen waar zijn.*" Ongetwijfeld speelden de waarheidsgetrouwe opmerkingen van Joyce een belangrijke rol bij het vergroten van het bewustzijn van het publiek over de Joden, in het bijzonder met betrekking tot hun verantwoordelijkheid voor de zinloze oorlog tussen twee blanke naties. Inderdaad bleven de anti-Joodse gevoelens onder het volk, vooral onder fabrieksarbeiders, tijdens de vijandelijkheden escaleren (*Churchill's War*, David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Australië, 1990, pagina 233).

Joyce vertelde hen zes jaar lang dat het Witte Ras raciale zelfmoord pleegde in de oorlog en dat het Nationaal Socialisme het enige concept was dat hun beschaving van de catastrofe kon redden. Nationaal Socialisme, *bngeacht wie de term mag gebruiken of de geest het eerst mag voelen, moet voortkomen uit grond en mensen of helemaal niet. Het komt niet voort uit een tijdelijke grief, maar uit het revolutionaire verlangen van het volk om de ketenen van het grove, smerige, democratische materialisme af te werpen zonder de ketenen van het marxistische materialisme aan te hoeven doen, dat identiek zou zijn met de afgeworpen ketenen. De zaak raakt ons eigen Britse volk, dat niet kan worden uitgesloten van het delen in een geest van opstand die zich tot geen enkel volk beperkt. Daarom zou ik, met waar respect voor de dappere prestatie van de Duitse Leider tegen de internationale Joodse financiën en zijn andere zelf - het internationale Joodse communisme - graag willen zeggen: Heil Hitler!"*

Hij legde onomwonden uit waarom hij Engeland aan de vooravond van de oorlog had verlaten: *Als een Engelsman niet in zijn eigen straten kan vechten tegen de overheersing van het internationale geldwezen, zou het beter voor hem zijn om ergens anders heen te gaan en met alle middelen die in zijn macht liggen de overwinning van zijn regering te belemmeren. Want de overwinning van zo'n regering zou een eeuwige nederlaag voor zijn ras betekenen. De Engelsen zouden de kans moeten krijgen, die hen zo lang ontzegd is, om hun genialiteit en hun karakter te gebruiken bij de opbouw van die nieuwe wereld waar Adolf Hitler de weg naar toe heeft geweest. In deze dagen is het misschien aanmatigend om hoop of geloof te uiten. Maar toch, ik waag het erop, ik hoop en geloof dat wanneer de vlammen*

van de oorlog zijn overwonnen, de gewone mensen van Engeland hun ziel weer zullen kennen en in het nationaalsocialisme zullen zoeken naar vooruitgang op de weg van de menselijke vooruitgang in vriendschap met hun broeders van Duits bloed. Dat deze hoop en dit geloof niet tevergeefs zullen blijken te zijn, daar zijn twee garanties voor mij voldoende, de grootheid van Adolf Hitler en de Grotere Glorie of de Almachtige God."

In mei 1945, met zijn hoop maar niet zijn geloof aan diggelen, werd Joyce, ongewapend en zonder weerstand te bieden, neergeschoten door een Jood in het Britse bezettingsleger. Pijnlijk gewond werd hij samen met Margaret gevangen genomen en naar Londen gebracht, waar hij terechtstond wegens hoogverraad. De zaak tegen hem was uiterst zwak, al was het maar omdat hij niet eens een Brits staatsburger was en geen enkele Engelse rechtbank het recht had om hem te berechten, zoals elke advocaat wist. Bovendien kon de aanklager in alle transcripties van de regering van zijn honderden uitzendingen vanuit het Derde Rijk geen enkel woord tegen het Britse volk vinden. Zijn haat was volledig gericht tegen publieke figuren zoals Winston Churchill, *De eerste eervolle Jood van de wereld."*

Zijn fijnste uur

In zijn korte verklaring voor de rechtbank maakte Joyce geen excuses voor zijn daden, toonde hij geen spijt om sympathie te oogsten en deinsde hij niet terug voor zijn verantwoordelijkheid: *Ik, William Joyce, verliet Engeland omdat ik niet voor het Jodendom wilde vechten tegen Adolf Hitler en het Nationaal Socialisme. Ik verliet Engeland omdat ik dacht dat een overwinning die de bestaande omstandigheden in stand zou houden, schadelijker zou zijn voor Groot-Brittannië dan een nederlaag.*" Gezien de tijd en omstandigheden waarin deze woorden werden uitgesproken, onderstreept dit de standvastige moed en de opwindende trots van de man.

Niet lang na de rechtszaak vroeg de aanklager vertrouwelijk aan zijn hoofdassistent: *Hebben we een kans?,"* antwoordde Morgan. Morgan antwoordde: "Nee, ik denk het niet - tenzij de rechter bereid is om een nieuwe wet te maken," Cole rapporteerde: *Die avond gaven sommigen een kans van 6-4 dat Joyce zou worden vrijgesproken.* "Maar er waren andere dan juridische krachten aan het werk tegen William Joyce. Zijn advocaten werden bedreigd met moord en de redacteur van de *Daily Telegraph* deed deze verbazingwekkende uitspraak die de kern van het Joyce proces raakte: *De zaak zal juridische geschiedenis schrijven als de eerste*

vaststelling van bepaalde voorwaarden waaronder een vreemdeling kan worden veroordeeld voor verraad. 'Deze "bepaalde voorwaarden" waren van toepassing op iedereen die dapper genoeg was om de waarheid over de Joden te vertellen.

Een indicatie van wat de Toon Nationaal Socialist te wachten stond, was het lot van een Britse kameraad, John Amery. Hij werd ter dood veroordeeld in een proces dat acht minuten duurde, een record dat zelfs indruk zou hebben gemaakt op de hangrechters van Joe Stalin. Zoals zelfs zijn moderne biograaf schrijft over Joyce's dag in de rechtszaal: *De spanning van het proces was voelbaar tot ver buiten de rechtszaal, omdat, zoals iedereen die in Londen was in die tijd zich zal herinneren, het publiek bezorgd was over de Britse justitie, niet uit angst dat een man oneerlijk zou kunnen worden veroordeeld, maar uit bezorgdheid dat hij misschien niet de wet zou hebben overtreden, wanneer ze zouden worden beroofd van hun wraak."*

Toen het onvermijdelijke kwam, schreef hij aan zijn vrouw die in een aparte gevangenis opgesloten zat: *Nou, ik heb mijn best gedaan door mijn oude chef (Dr. Goebbels). Als ik terugkijk op die hele periode (van het proces), zie ik dat ik het voorwerp ben van het meest flagrante bedrog in de geschiedenis van de 'Britse justitie'. Nou, het zij zo, ik ben des te trotser. In de dood, net als in dit leven, trotseer ik de Joden die deze laatste oorlog hebben veroorzaakt. En ik trotseer de macht van de Duisternis die zij vertegenwoordigen. Moge Groot-Brittannië weer groot zijn. En moge in het uur van het grootste gevaar voor het Westen de standaard van het Hakenkreuz uit het stof worden opgeheven, bekroond met de historische woorden: *Ihr habt doch gesiegt!*"(Je hebt toch gewonnen!," motto van de kameraden die sneuvelden in de Putsch van 9 november 1923 in München). Ik ben er trots op voor mijn idealen te sterven en ik heb medelijden met de zonen van Groot-Brittannië die zijn gestorven zonder te weten waarom."*

Dood en gedaanteverandering

Een vriend herinnerde zich Joyce's persoonlijke toestand tegen het einde. *"In zijn laatste dagen, hoewel hij kerngezond was, leek zijn lichaam vergeestelijkt en zonder wat je zou noemen bleekheid, leek zijn vlees een quasi-transparante kwaliteit te hebben. Bij hem zijn gaf een gevoel van innerlijke vrede, alsof je in een stille kerk was."*

Zijn laatste brief aan Margaret weerspiegelde zijn manhaftige zelfbeheersing:

"Vanavond wil ik eindelijk mijn gedachten ordenen. De sfeer van vrede is sterk aanwezig en ik weet dat alles klaar is voor deze overgang. Elke dag zie je er mooier uit. En dat is een grote verdienste van jou onder de recente druk. Maar, zoals ik altijd heb gezegd, voortplanting vertelt. En dat zal het in de toekomst ook doen, hoe verrot de wereld nu ook is. Naarmate ik dichterbij de rand van deze zijde kom, groeit mijn vertrouwen in de uiteindelijke overwinning. Hoe het zal worden bereikt, weet ik niet. Maar ik heb me nooit minder pessimistisch gevoeld, ook al zullen Europa en dit land waarschijnlijk vreselijk moeten lijden voordat onze idealen gerechtvaardigd worden, ik geef graag en met trots het voorbeeld dat mijn oude chef eist. Wir haben doch gesiegt! Ik groet je, Freja, als je geliefde voor altijd, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil! Uw wil."

Op de ochtend van 3 januari 1946 werd William Joyce geëxecuteerd.

Alle citaten en bronnen zijn afkomstig uit *Lord Haw Haw en William Joyce, The Full Story*, door John Alfred Cole, Farrar & Strauss, New York, 1964.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachtigal. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Mehrheit von Mauerbauern, Vorkämpfer, Vorkämpfer und Vorkämpfer haben nicht zugewinkt, das Kreuz der graniten über unseren hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu werfen.

Alle Nationalsozialisten sind wichtiger als die Welt, und das Zusammenleben ist ein Schritt zu einem neuen Volk. Die Bewegung ist eine neue Bewegung, aber die Größe des heutigen Volkes ist keine noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die wertvolle Güter ist alles das, das Volk ist - gegen alle weissen Völker (1) - in höchsten Sinne Mittel und Zweck. Umformung, Umformung und Zusammenbau.

Die "Nazi" oder "Hitler", die in Wahrheit ein in Wahrheit, ist ein Propagandamittel, bewahrt sich auf einen schließlichen Erfolg der Idee Nationalsozialismus zu sein Pflicht!

Hitler
Gottfried Leuch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2012 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6614 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly
Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Believe my mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotografie bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.mountainofmenshood.com/ truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestuurders van WO II is een absoluut mijnemveld van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraaf. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

the NEW ORDER

Number 176 (137) Founded 1973 April 26, 2012 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reason are non-White immigration, culture denigration, and neo-racism.

Whether "Nazi" or "Hitler", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler
Gottfried Leuch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

<p>SS Defender against Bolshevism by Reichführer SS Reichert Himmler</p> <p>FOR DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!</p> <p>Translated from the SS Original</p>	<p>Julius Streicher <i>Der Führer</i> Pösterl Book</p> <p>The Poisonous Mushroom</p> <p>Translated from the Third Reich Original <i>Der Giftpilz</i></p>	<p>Reichlich Hoffmann</p> <p>Hitler in Italy</p> <p>English / German / French / English</p>	<p>SS Viewpoint - Vol. 9 Wife and Family</p> 	<p>Theodor Fritsch</p> <p>The Sins of High Finance</p> 	<p>Luftwaffe War Art Die Luftwaffe im Bild</p> <p>English - German / French - English</p>
---	---	--	--	---	--

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!